

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Ja, jeg skal heller ikke gøre det langt, men takke for modtagelsen, der ikke overraskende var positiv fra de fleste.

Jeg vil blot sige til hr. Frank Aaen, at når der står noget om EU, så ser hr. Frank Aaen jo gerne spøgelse.

Jeg synes sådan set, at enhver – og det gælder både den ene og den anden side af salen – i øvrigt har vist sig stærkt påvirkelig af et meget fornuftigt synspunkt, nemlig det, at vi tilrettelægger vores retsproces sådan, at den sparer såvel rettinghedshaverne som det offentlige både tid og ressourcer i behandlingen.

Det tror jeg vi ville have kunnet finde på på et tidspunkt, selv om der ikke var nogen, der havde peget på, at det skulle være sådan. Og på den måde kan vi sige, at vi da også får inspiration udefra til at gøre noget, som i øvrigt er ganske overordentlig fornuftigt, og som vi gerne vil gøre helt af egen fri vilje.

Så synes jeg, at det er meget hensigtsmæssigt, at man kan udpege en fuldmægtig, der på bedste vis kan varetage de interesser, som man ønsker varetaget, og at det ikke er det enkelte land, der skal bestemme over, hvor de pågældende fuldmægtige – som de jo altså hedder i denne her sammenhæng – skal bo henne. Det synes jeg såmænd også er overordentlig fornuftigt, og man skal være meget inkarneret EU-modstander for at se det som et spøgelse.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er jo ikke et spøgelse. Det er jo noget, EU påtvinger os. Og uanset hvad, så mener jeg ikke, at EU skal påtvinge os at gå væk fra en regel, der er i dag, om, at den, der ansøger om patent i Danmark, skal have en person i Danmark, der repræsenterer sig.

Jeg synes sådan set, at det er helt fornuftigt og rimeligt. Jeg er sikker på, at det er en regel, alle har støttet indtil nu: Når man søger om patent i Danmark, har man en repræsentant i Danmark.

Det er vi altså ikke indstillet på bare at bøje os for.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Jeg vil da bare gerne sige til hr. Frank Aaen, at som jeg læser det her lovforslag, kan man da fortsat vælge fuldstændig som tidligere at have en repræsentant i Danmark. Det er jo ikke noget

med, at nu skal man have en repræsentant, der ikke er i Danmark. Man kan som dansk virksomhed, dansk myndighed, som dansk hvad man vil, vælge en repræsentant i Danmark, fuldstændig som man har kunnet hidtil.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jamen som det er i dag, og som et flertal i Folketinget har vedtaget det indtil nu, så skal den, der skal kommunikeres med vedrørende en patentansøgning i Danmark, også have en repræsentant boende i Danmark, og jeg synes, at det er såre fornuftigt. Og det har hele Folketinget også ment indtil nu. Så er det bare, fordi EU kommer og siger, at de slæber os i retten, hvis vi ikke bøjer os for deres regler, at Folketinget lige pludselig ændrer opfattelse. Sådan er vi ikke.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning**Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):**

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 15: Forslag til designlov.

Af erhvervsministeren (Pia Gjellerup).
(Fremsat 4/10 2000).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling**Jytte Wittrock (S):**

Lovforslaget har to formål: For det første at tilpasse beskyttelsen af design til den internationale udvikling på området og for det andet at effektivisere beskyttelsen af design af hensyn til erhvervslivet.

Med lovforslaget gennemføres EF-direktiv om retlig beskyttelse af mønstre. De enkelte